

30 Οκτωβρίου 2009

Αίσθησις Ζωής Αθανάτου (17) - Ομιλίες για τον Γέροντα Ιωσήφ τον Ησυχαστή

/ Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Γέρ. Εφραίμ Βατοπαιδινός / Γέρ. Ιωσήφ Ησυχαστής

Βιβλίον του Πάτερ

Ήωσηφ του Αγιωρίου

Συκτη Αγίου Βασιλείου

Αγίου Όρους

Ή βίβλος αυτή ηνι του Πάτερ Ήωσηφ

την έχει κληρονομίαν από τον Σεροντάτο
εφρέμοναχον εξαΐσιοντες τών
Ασικτιμών βίον

Ε. Αγιο Όρι Συκτη Αγίου Βασιλείου

τη β = Δεκεμβρίου 1920

πρωθήμιον εαπ 1950

Κληρονομία Σεροντάτος Εφραμ Κεφριονάχου
η Κωδινγού μετρου Ιεράς Μονής
Βαροπαίδιον

Παράβον τω 1940
των 15^{ην} 1940^{ος} 18^{ος} 19^{ος} 20^{ος} 21^{ος} 22^{ος} 23^{ος} 24^{ος} 25^{ος} 26^{ος} 27^{ος} 28^{ος} 29^{ος} 30^{ος}

Σημείωμα στην πρώτη σελίδα του πιο αγαπητού βιβλίου του Γέροντα Ιωσήφ του Ησυχαστή, των «Ασκητικών» του αββά Ισαάκ. «Βιβλίον του πάτερ Ιωσήφ του Αγιωρίτου Σκίτη Αγίου Βασιλίου Άγιον Όρος» «Η βίβλος αυτή ήνε του πάτερ Ιωσήφ. την έχι κληρονομίαν από τον γέροντά του Εφρέμ μοναχόν εξασκόντες τον Ασκητικόν Βίον εν Αγίο Όρι Σκίτι Αγίου Βασιλίου. τη 6 Δεκεβρίου 1920.» «Κληρονομία Γέροντος Εφραίμ Ιερομονάχου του Καθηγουμένου Ιεράς Μονής Βατοπαιδίου. Γέρων Ιωσήφ μοναχός.» «Παρέλαβον το παρόν την 15ην Αυγούστου, βδ´ (2004). + Αρχιμ. Εφραίμ.»

[Συνέχεια από \(16\)](#)

ΑΡΧΙΜ. ΕΦΡΑΙΜ, ΚΑΘΗΓΟΥΜΕΝΟΥ Ι. Μ. ΜΟΝΗΣ ΒΑΤΟΠΑΙΔΙΟΥ

Ο υπάκουος μοναχός δέχεται με επίγνωση τους ονειδισμούς, την εξουδένωση από τον Γέροντα, διότι γνωρίζει ότι αυτές οι επεμβάσεις αποτελούν την αγωγή για την αποβολή του εγωισμού, της υπερηφανείας και την απόκτηση του ταπεινού φρονήματος. Ο μοναχός, που αγόγγυστα «φέρει τον ονειδισμόν του Χριστού», κοινωνεί των παθημάτων του Χριστού και αποκτά την κατάσταση του Χριστού. Ο υποτακτικός δίνει εξετάσεις για πνευματική προαγωγή κατά τις στιγμές της εξουδενώσεώς του από τον Γέροντα - ή και από κάποιον άλλο αδελφό, αν επιτρέψει η θεία Πρόνοια. Αν αποδεχτεί με ταπείνωση και χωρίς αντιλογία την ατιμία που του προκαλείται, ανεβαίνει πνευματικά. Για να αξιοποιηθούν μάλιστα οι στιγμές εκείνες σε μέγιστο βαθμό από την θεία Χάρη, η εξουδένωση που προκαλείται στον μοναχό δεν συμβαίνει όταν βρίσκεται σε πνευματική ευφορία, αλλά σε στιγμές αλλοιώσεως, όπου ίσως κυριαρχούν ενάντιοι λογισμοί, σκοτισμός του νου, ξηρότητα καρδιάς. [\(περισσότερα...\)](#)